

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 325

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 13 aprilie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
337.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător.....	2
338.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător.....	2
339.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător.....	3
340.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător.....	3
341.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător.....	4
342.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător.....	4
343.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător.....	5
344.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător.....	5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 13 din 18 ianuarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său	6–10
	Decizia nr. 19 din 18 ianuarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite	11–14
	Decizia nr. 20 din 18 ianuarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.....	14–15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 168/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 mai 2018, doamna Elena Floarea, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2018.

Nr. 337.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 169/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iunie 2018, domnul Crețu Dragu, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2018.

Nr. 338.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 83/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Marieana Bogdan, judecător la Judecătoria Râmnicu Sărat, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2018.
Nr. 339.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 73/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Cristina Daniela Coman, judecător la Tribunalul București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2018.
Nr. 340.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 76/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Stancu Văcăruș, judecător la Tribunalul București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2018.

Nr. 341.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 170/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna judecător Cristina-Laura Lihet, președintele Tribunalului Maramureș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2018.

Nr. 342.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 173/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Mariela Dibuș, judecător la Tribunalul Vrancea, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2018.
Nr. 343.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 82/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Elena-Carmen Abdulbaki, judecător la Judecătoria Dorohoi, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2018.
Nr. 344.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 13**

din 18 ianuarie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 3.318/208/2016 al Judecătoria Caransebeș. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.935D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost în mod legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.113D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate privind dispoziții ale Legii nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 14.564/233/2016 al Judecătoria Galați — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea lor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.113D/2017 la Dosarul nr. 1.935D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că instanța constituțională s-a pronunțat, în prealabil, asupra unor critici similare celor formulate în prezentele dosare și, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba soluțiile adoptate de Curte, se impune menținerea jurisprudenței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 21 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.318/208/2016, **Judecătoria Caransebeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.935D/2017.

8. Prin Încheierea din 29 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.564/233/2016, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.113D/2017.

9. Excepțiile au fost invocate de Societatea Bancpost — S.A., în cauze având ca obiect soluționarea contestațiilor referitoare la îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de Legea nr. 77/2016.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii arată, în esență, că se încalcă principiile previzibilității și accesibilității legii, întrucât i se impune creditorului ipotecar să accepte bunul în orice condiții, cu efect liberatoriu, sub sancțiunea pronunțării împotriva sa a unei hotărâri judecătorești care să confirme transferul dreptului de proprietate în patrimoniul său. Se mai arată că legiuitorul modifică destinația bunului, afectat inițial garantării executării unui contract de credit, în bun ce servește ca mijloc de plată cu efect liberatoriu. În plus, Legea nr. 77/2016 nu menține, pe întreaga perioadă a derulării contractului de credit, efectele prevăzute de părți sau care ar fi putut fi prevăzute la încheierea acestuia. Art. 3 din Legea nr. 77/2016 dispune că dispozițiile sale derogă de la Codul civil, fără a se indica expres textul/articolul de la care se derogă. În sfârșit, întrucât regimul juridic general al proprietății trebuie să fie reglementat, potrivit Constituției, prin lege organică, și dispozițiile derogatorii de la acest regim trebuie să fie reglementate prin lege organică, ceea ce nu s-a întâmplat în cazul Legii nr. 77/2016.

11. Cu privire la încălcarea principiului neretroactivității legii, arată că, întrucât modalitatea de rambursare, prin plata ratelor creditului, este un element asupra căruia părțile contractului cad de acord, obligatoriu și definitiv, la momentul încheierii acestuia, aceasta reprezintă o situație juridică consumată la momentul încheierii contractului. De aceea, nu se poate susține că părțile realizează un nou acord cu fiecare plată a ratei de credit. Autorii arată că dispozițiile Legii nr. 77/2016 sunt neconstituționale,

Întrucât acestea sunt aplicabile contractelor de credit încheiate anterior intrării în vigoare a legii, precum și executărilor silite demarate anterior acestui moment, indiferent de stadiul lor, chiar dacă, la data încheierii contractului, legislația nu prevedea ca modalitate alternativă de stingere a obligației darea în plată. Din acest motiv, o intervenție ulterioară a legiuitorului, în sensul obligării creditorului de a accepta darea în plată a imobilului ce face obiectul garanției, înșală așteptarea legitimă a creditorului de la momentul încheierii contractului și este, ca atare, retroactivă.

12. Din perspectiva dreptului fundamental de proprietate, se susține că acesta este în mod evident limitat, întrucât statul intervine în acordul de voință deja exprimat cu privire la stingerea împrumutului. Prin dispozițiile criticate, este afectat dreptul de proprietate al creditorului asupra sumelor de bani acordate cu titlu de împrumut, sume care nu se vor mai restitui în integralitate ca urmare a aplicării Legii nr. 77/2016. Or, autorii excepției arată că dețin un drept de proprietate asupra întregii sume acordate cu titlu de împrumut, iar dispozițiile legale prin care se prevede recuperarea creanței numai în limita valorii imobilului adus garanție și supus transferului forțat de proprietate echivalează cu o expropriere, câtă vreme nu se va recupera toată suma acordată. Această expropriere nu se produce în conformitate cu dispozițiile constituționale, întrucât pierderea dreptului de proprietate asupra creanței nu este compensată de o prealabilă și dreaptă despăgubire, iar această pierdere nu operează pentru o cauză de utilitate publică, stabilită conform legii.

13. Autorii excepției mai arată că scopul urmărit de legiuitor — degrevarea de datorii a unei categorii limitate de debitori din contractele de credit bancar — nu constă în satisfacerea unui interes general. Se susține că legea criticată nu respectă condiția referitoare la necesitatea restrângerii exercițiului dreptului de proprietate, întrucât legiuitorul avea la dispoziție instituția juridică a imprevizunii, mai puțin restrictivă în ceea ce privește exercitarea dreptului de proprietate privată. Cu referire la încălcarea principiului proporționalității, autorii susțin că nu există o justificare rațională pentru stabilirea unui tratament juridic identic pentru situații diferite, cu efectul instituirii unei poveri excesive asupra creditorului. Tratamentul juridic al debitorilor care se pot prevala de dispozițiile legii criticate este identic atâta vreme cât aceasta nu stabilește criterii de diferențiere a debitorilor care se află în imposibilitate de plată de cei care nu se află în această situație. Consecința unei asemenea omisiuni este că banca este obligată să suporte, în mod nejustificat, atingerile aduse dreptului său de proprietate generate de liberarea de datorie, inclusiv a debitorilor care nu se află în imposibilitate efectivă de plată.

14. Deși accesul liber la o activitatea economică și la libera inițiativă este garantat prin Constituție, dispozițiile legale criticate limitează această garanție sub două aspecte. Operațiunile de creditare, care reprezintă unele dintre activitățile principale ale autorilor excepției, sunt limitate sub aspectul operațiunilor de recuperare a sumelor acordate, în baza cărora au fost întocmite planurile de profitabilitate, cu atât mai mult cu cât legea afectează contractele și executările anterioare intrării sale în vigoare. Cel de-al doilea aspect vizează transformarea forțată a creditorului într-un vehicul imobiliar, deși nu a exprimat liber o astfel de inițiativă economică. Banca nu are ca obiect principal de activitate desfășurarea activităților comerciale privitoare la imobile, iar, prin transferul forțat al proprietății asupra imobilelor, va fi obligată să desfășoare această activitate neprevizionată.

15. Autorii excepției mai susțin că prevederile legale contravin normelor constituționale cuprinse în art. 21 și art. 53, întrucât instituției de credit îi este îngăduit dreptul la un proces echitabil și nu i se asigură accesul liber la justiție, având în vedere că îi este limitat în mod nejustificat dreptul de a contesta aspectele legate de starea curentă a bunului dat în plată, a culpei debitorului în diminuarea imobilului ipotecat sau a stării de necesitate învederată de debitor pentru parcurgerea procedurii de dare în plată.

16. În fine, se mai arată că, potrivit domeniului de reglementare a legii, aceasta se aplică și în cazul contractelor de credit de consum referitoare la bunuri imobile rezidențiale care intră în sfera de reglementare a Directivei 2014/17/UE. Potrivit art. 23 din Directiva 2014/17/UE, statele membre pot să reglementeze un cadru legal care să asigure cel puțin dreptul consumatorului de a converti contractul de credit într-o monedă alternativă, în condiții specificate sau să fie în vigoare alte aranjamente pentru a limita riscul ratei de schimb valutar. Cu toate acestea, în art. 23 alin. (5) din Directiva 2014/17/UE se prevede în mod clar că astfel de reglementări nu pot fi aplicate cu efect retroactiv. În același sens dispune și art. 43 din Directivă, dispozițiile fiind clare în sensul stabilirii aplicării lor doar pentru viitor, neputând fi aplicate cu efect retroactiv, ci doar contractelor de credit încheiate după data de 21 martie 2016. Din această perspectivă, este evidentă contradicția dintre reglementarea europeană și cea națională.

17. Pentru toate argumentele expuse, autorii excepției susțin încălcarea prevederilor art. 1 alin. (5), art. 15 alin. (2), art. 16, art. 21, art. 24, art. 44 alin. (2), art. 45, art. 53, art. 135, art. 136 alin. (5) și ale art. 148 din Constituție, precum și a dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale.

18. **Judecătoria Caransebeș** nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

19. **Judecătoria Galați — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

20. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

21. **Guvernul** a formulat punctul său de vedere, în sensul respingerii criticilor de neconstituționalitate, ca neîntemeiate, respectiv inadmisibile, în acord cu jurisprudența instanței constituționale, și anume Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

22. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

24. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii

obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016. Dispozițiile legale criticate punctual au următorul cuprins:

— Art. 3: „Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a se stinge datorile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului, dacă în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.”;

— Art. 4 alin. (1): „(1) Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială;

b) cuantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit;

c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință;

d) consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi.”;

— Art. 5 alin. (1) și (3): „(1) În vederea aplicării prezentei legi, consumatorul transmite creditorului, prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui avocat sau al unui notar public, o notificare prin care îl informează că a decis să îi transmită dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar, detaliind și condițiile de admisibilitate a cererii, astfel cum sunt reglementate la art. 4. [...]

(3) Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia.”;

— Art. 7: „(1) În termen de 10 zile de la data comunicării notificării emise în conformitate cu dispozițiile art. 5, creditorul poate contesta îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de prezenta lege.

(2) Cererea se judecă în procedură de urgență, cu citarea părților, de judecătoria în circumscripția căreia domiciliază consumatorul.

(3) Apelul împotriva hotărârii pronunțate în conformitate cu dispozițiile alin. (2) se depune de partea interesată în termen de 15 zile lucrătoare de la comunicare și se judecă cu celeritate.

(4) Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului.

(5) În situația în care se admite contestația formulată de creditor, părțile vor fi puse în situația anterioară îndeplinirii demersurilor prevăzute de prezenta lege.

(6) În termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației, creditorul are obligația să se prezinte, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia. Dispozițiile art. 5 alin. (4) sunt aplicabile atât în vederea transmiterii informațiilor și a înscrisurilor, cât și în vederea stabilirii datei exacte a semnării actului de dare în plată.”;

— Art. 8 alin. (1) și (5): „(1) În situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de prezenta lege, debitorul poate cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor. [...]

(5) Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datorii izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului.”;

— Art. 10: „(1) La momentul încheierii contractului translativ de proprietate, respectiv de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, potrivit prevederilor art. 8 sau, după caz, ale art. 9, va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare.

(2) De dispozițiile prezentului articol beneficiază și codebitorul sau fideiusorul care a garantat obligația debitorului principal.”;

— Art. 11: „În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, precum și din devalorizarea bunurilor imobile, prezenta lege se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată.”

25. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 care consacră principiul egalității în drepturi, art. 21 referitor la liberul acces la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 alin. (2) care consacră dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 referitor la condițiile pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale, art. 135 referitor la economie, art. 136 alin. (5) privind proprietatea privată și în art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt invocate și dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în ceea ce privește o parte dintre dispozițiile legale criticate, nu sunt respectate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, a căror existență rezultă din dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei[...]”, precum și din dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

27. Astfel, Curtea constată că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, Curtea a reținut că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a

doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor imprevizunii pentru fiecare contract de credit în parte. Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea posibilitatea să verifice îndeplinirea condițiilor imprevizunii, aceste dispoziții legale ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

28. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, faptul că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a constatat că prevederile menționate în prealabil sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească, în condițiile manifestării opoziției creditorului, poate și trebuie să facă aplicarea teoriei imprevizunii la contractele în derulare, precum și faptul că decizia precitată a fost pronunțată ulterior datei la care a fost sesizată Curtea Constituțională în dosarele conexe în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la prevederile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016 va fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

29. Soluția respingerii ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4 și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 este valabilă și în condițiile în care, în prezentele cauze, acestea sunt criticate și din perspectiva altor standarde constituționale decât cele prin raportare la care Curtea a reținut neconstituționalitatea lor, dar avute în vedere de instanța constituțională în considerentele Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, respectiv dispozițiile constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 44, art. 45, art. 53, art. 135 alin. (2) lit. b) referitor la economie și în art. 148 din Constituție. Curtea a reținut conformitatea dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 cu normele fundamentale mai sus menționate, precum și lipsa incidenței dispozițiilor art. 53 din Constituție. Plecând de la această constatare și în urma examinării criticilor formulate de autoarele excepției din perspectiva acestor dispoziții constituționale, apreciem că se impune menținerea soluției pronunțate în prealabil. De altfel, jurisprudența ulterioară a Curții a confirmat această soluție, amintim Decizia nr. 696 din 24 noiembrie 2016 sau Decizia nr. 35 din 19 ianuarie 2017.

30. Astfel, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, că „Indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei imprevizunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei imprevizunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează.” [paragraful 115].

31. Cu privire la critica raportată la art. 16 din Constituție referitor la principiul egalității, Curtea a reiterat jurisprudența sa constantă potrivit căreia noțiunea fundamentală de *egalitate în fața legii* nu presupune că stabilirea unui tratament juridic diferențiat unor situații distincte este discriminatorie. Dimpotrivă,

în acest fel se asigură deplina respectare a acestui principiu constituțional fundamental. Astfel, în Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005, Curtea a precizat că „Egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceluiași regim juridic. *Per a contrario*, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat”. Cu referire la criticile autoarelor excepției, Curtea reține că deosebirile obiective dintre categoria *profesioniștilor* și cea a *consumatorilor* sunt suficient de relevante și semnificative încât să justifice opțiunea legiuitorului de a le aplica un regim juridic distinct.

32. Cu referire la criticile prevederilor Legii nr. 77/2016 formulate din perspectiva art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, Curtea reține, în plus față de ceea ce reiese din motivarea Curții din Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, că însuși textul art. 45 din Constituție dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — *în condițiile legii* — legiuitorul constituant însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și pe cel al liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, că „principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.” [paragraful 16].

33. Prin Decizia nr. 93 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 22 mai 2017, Curtea constată că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a imprevizunii contractuale, legiuitorul, prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Mai mult, Curtea a reținut că, în condițiile în care instanța judecătorească admite contestația formulată de profesionist, prestațiile bănești datorate în temeiul contractului de credit trebuie executate întocmai, creditorul obligației, în acest caz, având dreptul și la repararea prejudiciului în măsura în care instanța judecătorească a constatat reaua-credință a debitorului în exercitarea dreptului său la notificarea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 77/2016.

34. Cu privire la invocarea art. 148 din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a reținut că, în cauzele deduse judecării, prevederile Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 60 din 28 februarie 2014, nu au legătură cu ipoteza normativă a legii criticate, ele referindu-se la conversia creditelor în valută. Prin urmare, Curtea a constatat că dispozițiile constituționale cuprinse în art. 148 nu au incidență în cauză.

35. În fine, referitor la prevederile art. 11 teza întâi prin raportare la celelalte dispoziții ale Legii nr. 77/2016 criticate în prezenta cauză, respectiv dispozițiile art. 1, art. 5, art. 6 alin. (1) și art. 10, Curtea reține că toate considerentele anterioare sunt aplicabile *mutatis mutandis*. În plus, reiterează cele reținute în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 cu privire la criticile aduse din perspectiva art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată: „Curtea reține că în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 270 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 28 iulie 2014, paragraful 19) a statuat că, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate (în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993). De asemenea, Curtea a statuat prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru

exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Așadar, textul art. 44 din Constituție cuprinde expres în cadrul alin. (1) o dispoziție specială în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, inclusiv prin introducerea unor limite vizând atributele dreptului de proprietate. În aceste condiții, Curtea reține că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție; însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate. Statul protejează dreptul de proprietate în condițiile exercitării sale cu bună-credință (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 245 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 20 iulie 2016, paragrafele 59—60). Dreptul de proprietate al instituțiilor de credit nu cunoaște nicio limitare în condițiile impreviziunii, adaptarea/încetarea contractelor neînsemnând nici măcar limitarea dreptului de proprietate”. Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile Legii nr. 77/2016, în interpretarea obligatorie dată acestora prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, permit menținerea suspendării plăților către creditorii numai în măsura în care, în cazul fiecărui contract de credit în parte, sunt îndeplinite criteriile obiective, respectiv condițiile existenței impreviziunii, și care vor fi evaluate în condiții de independență și imparțialitate de către instanțele de judecată. În acest fel, creditorii beneficiază de suficiente garanții că dreptul lor de proprietate nu poate fi atins, în substanța sa, prin reglementarea, în favoarea debitorilor, a prerogativei prevăzute de art. 5 alin. (1), coroborat cu art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 (a se vedea Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, paragraful 43).

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește dispozițiile art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 și, cu unanimitate de voturi, cu privire la celelalte dispoziții legale,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3, art. 4 alin. (1), art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1) și (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 3.318/208/2016 al Judecătoriai Caransebeș și în Dosarul nr. 14.564/233/2016 al Judecătoriai Galați — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe, și constată că acestea sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Caransebeș și Judecătoriai Galați — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 ianuarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 19

din 18 ianuarie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea „Piraeus Bank” — S.A. din București, în Dosarul nr. 7.318/197/2017 al Judecătoria Brașov. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.821D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 7.318/197/2017, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**, excepție ridicată de Societatea „Piraeus Bank” — S.A. din București, într-o contestație privind neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii dării în plată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea arată că Legea nr. 77/2016 nu face nicio diferență între debitorii de bună-credință și cei de rea-credință, deoarece textul de lege nu face nicio mențiune cu privire la situația reală a debitorului care ar putea să utilizeze procedura de dare în plată, element care face aplicarea acestui act normativ impredictibilă.

6. Dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016 sunt impredictibile, întrucât stabilesc doar un termen minim, nu însă și un termen maxim, consumatorul având posibilitatea, în baza legii, de a stabili un termen de convocare oricât de îndelungat,

timp în care este scutit de la plata ratelor, iar instituția de credit nu are la dispoziție niciun mijloc juridic prin care să își poată recupera creanța, astfel încât consumatorul poate beneficia nestingherit de folosința imobilului ipotecat sau adus în garanție. Într-o asemenea situație, se apreciază că disproporția dintre drepturile părților este vădită.

7. În motivarea din perspectiva art. 15 alin. (2) din Constituție, autoarea consideră că, prin contractul de credit, părțile au stabilit obligațiile reciproce și modalitatea concretă de executare, iar una dintre părți și-a executat, sub imperiul legii vechi, în integralitate, obligațiile esențiale asumate, având așteptarea legitimă de a primi contraprestația în modalitatea prevăzută de legea de la data contractării și de dispozițiile contractului care leagă părțile. Aplicarea în forma actuală a Legii nr. 77/2016 asupra contractelor de credit încheiate anterior intrării sale în vigoare nu afectează doar efectele prezente sau viitoare ale raportului juridic vechi, ci modifică însuși raportul juridic vechi, deoarece efectul legii noi este chiar schimbarea obiectului obligației asumate de consumator prin încheierea contractului de credit, ceea ce este nepermis.

8. În dreptul român există principiul răspunderii în limita gajului general al debitorului, iar măsurile reglementate prin Legea nr. 77/2016 derogă de la acesta, în sensul că debitorul răspunde în limita valorii imobilului adus în garanție. Astfel, un creditor prudent, care a cerut debitorului său să aducă o garanție sub forma ipotecii este discriminat față de un creditor mai puțin prudent, care beneficiază, în continuare, de posibilitatea urmării debitorului în limita gajului general.

9. Art. 44 din Constituție este încălcat întrucât banca ajunge, cel mai adesea, în situația în care, prin efectul legii, este, pe de o parte, forțată să primească în proprietate un bun (cu toate consecințele care decurg de aici, inclusiv costuri de administrare și conservare a unui set numeros de imobile), iar, pe de altă parte, este lipsită de posibilitatea de valorificare a unei părți din creanța sa, fără a primi în schimb vreo compensație, ceea ce echivalează cu o reală expropriere fără dreaptă și prealabilă despăgubire.

10. Autoarea apreciază că sunt încălcate prevederile art. 45 din Constituție, întrucât simpla modificare a condițiilor economice pe parcursul executării unui contract de credit, condiții care nu sunt sub influența creditorului, nu justifică modificarea obligației esențiale a debitorului dintr-un contract de credit prin lipsirea creditorului de posibilitatea de recuperare în integralitate a creanței sale.

11. Măsurile criticate încălcă art. 53 din Constituție, întrucât nu sunt necesare și, de asemenea, sunt impredictibile. Astfel, poate beneficia de prevederile acestora și un consumator care deține mijloace de achitare a obligațiilor asumate prin încheierea contractului de credit, aplicarea actului normativ criticat fiind lăsată la discreția consumatorului.

12. De asemenea, măsurile criticate sunt disproporționate, având în vedere că Legea nr. 77/2016 nu face distincție după cum creanțele izvorâte din contractele de credit au fost sau nu cesionate către alți operatori economici și dacă aceștia au abuzat în vreun fel de drepturile conferite de lege, măsurile adoptate prin Legea nr. 77/2016 aplicându-se, în egală măsură, și creditorilor care și-au respectat obligațiile contractuale și au avut așteptarea rezonabilă să primească contraprestația contractată din partea debitorilor consumatori, fără existența vreunui abuz.

13. Legea nr. 77/2016, prin efectul său, nu are ca finalitate împărțirea riscului devalorizării bunului între creditor și debitor, ci transferă întregul risc asupra creditorului, care, la finalul procedurii de dare în plată, se află în situația de a nu fi primit suma de bani prevăzută de contractul de credit, formată din principal și dobândă, dar de a primi un drept de proprietate asupra unui imobil a cărui valoare reală de piață nu acoperă creanța sa.

14. **Judecătoria Brașov**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a formulat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

16. **Guvernul**, în punctul său de vedere, invocă Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 și își justifică punctul de vedere prin raportare la aceasta. Astfel, apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 referitor la sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” a devenit inadmisibilă, având în vedere prevederile art. 29 alin. (3) și (5) din Legea nr. 47/1992. De asemenea, arată că prevederile art. 11 teza întâi, raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii. Excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016, este neîntemeiată.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, care au următorul conținut:

— Art. 3: „*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a i se stinge datoriile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea*

creditorului, dacă în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.”;

— Art. 4: „(1) Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială;

b) cuantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei a 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit;

c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință;

d) consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi.

(2) În situația în care executarea obligațiilor asumate prin contractul de credit a fost garantată cu două sau mai multe bunuri, în vederea aplicării procedurii prevăzute de prezenta lege debitorul va oferi în plată toate bunurile ipotecate în favoarea creditorului.”;

— Art. 5 alin. (3): „Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia.”;

— Art. 11: „În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, precum și din devalorizarea bunurilor imobile, prezenta lege se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată.”

20. Dispozițiile constituționale invocate se regăsesc în art. 15 alin. (2) care prevede principiul neretroactivității legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 44 alin. (2) și (3) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 45 care consacră libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 135 referitor la economie și art. 148 alin. (2) referitor la relația dintre dreptul comunitar și dreptul intern.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează să analizeze îndeplinirea condițiilor referitoare la admisibilitatea acesteia prevăzute de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor (...) privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță (...) care are legătură cu soluționarea cauzei (...)*”, precum și de dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.*”

22. Curtea observă că contractul de credit a fost încheiat înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011. Autoarea excepției a invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze, în mod distinct, așa cum a procedat Curtea în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, la cele două ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil [„Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul

civil, republicată, cu modificările ulterioare”] și ipoteza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor **art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016, este inadmisibilă.**

23. Faptul că, în cauza aflată pe rolul instanței judecătorești, contractul de credit a fost încheiat înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant și în examinarea admisibilității, de asemenea din perspectiva art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, a excepției de neconstituționalitate a **tezei a doua a art. 11** din Legea nr. 77/2016. Astfel, potrivit primei teze a acestuia, dispozițiile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

24. Prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, Curtea a reținut că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor imprevizunii pentru fiecare contract de credit în parte. Având în vedere această soluție, dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, precum și faptul că decizia precitată a fost publicată în Monitorul Oficial anterior datei la care a fost sesizată Curtea Constituțională în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a prevederilor **art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua și art. 4 din Legea nr. 77/2016, va fi respinsă ca inadmisibilă.**

25. În ceea ce privește critica prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la prevederile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, referitoare la încălcarea **art. 15 alin. (2)** din Constituție, Curtea a reținut, în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, că „Indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei imprevizunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei imprevizunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează.”(paragraful 115).

26. Cu privire la critica raportată la **art. 16** din Constituție referitor la egalitatea în drepturi, pe lângă cele reținute în paragraful 112 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, prin care a constatat conformitatea cu acest standard constituțional a prevederilor criticate, se observă și că, în Decizia nr. 35 din 19 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 10 mai 2017, Curtea a reținut că deosebirile obiective dintre categoria profesioniștilor și cea a consumatorilor sunt suficient de relevante și semnificative încât să justifice opțiunea legiuitorului de a le aplica un regim juridic distinct (paragraful 64). Dimpotrivă, în acest fel se asigură deplina respectare a principiului egalității în fața legii, a cărui semnificație a fost stabilită, de pildă, în Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005, în care Curtea a precizat că „Egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci

când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceluiași regim juridic. *Per a contrario*, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat”.

27. În ceea ce privește critica formulată din perspectiva **art. 44** din Constituție, Curtea reiterează că, prin Decizia nr. 93 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 22 mai 2017, a constatat că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a imprevizunii contractuale, legiuitorul, prin art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit.

28. Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Mai mult, Curtea a reținut că, în condițiile în care instanța judecătorească admite contestația formulată de profesionist, prestațiile bănești datorate în temeiul contractului de credit trebuie executate întocmai, creditorul obligației, în acest caz, având dreptul și la repararea prejudiciului, în măsura în care instanța judecătorească a constatat reaua-credință a debitorului în exercitarea dreptului său la notificarea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 77/2016.

29. Cu referire la criticile prevederilor Legii nr. 77/2016 formulate din perspectiva **art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. b)** din Constituție, Curtea a reținut, în Decizia nr. 35 din 19 ianuarie 2017 [paragraful 65], că însuși textul art. 45 din Constituție dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — în condițiile legii — legiuitorul constituant însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și pe cel al liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, că „principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor”.

30. Deoarece, până în prezent, nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziilor invocate își păstrează, *mutatis mutandis*, valabilitatea și în prezenta cauză.

31. Cu privire la criticile formulate în această excepție de neconstituționalitate din perspectiva prevederilor **art. 53 și art. 148 alin. (2)** din Constituție, pentru identitate cu rațiunea avută în vedere în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea reține că acestea nu au incidență în soluționarea prezentei cauze [paragraful 130].

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, cu privire la celelalte dispoziții legale,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza a doua, precum și a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 și art. 4 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 7.318/197/2017 al Judecătorei Brașov.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceeași parte, în același dosar al aceleiași instanțe, și constată că acestea sunt constituționale, prin raportare la criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Brașov și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 ianuarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 20

din 18 ianuarie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Floarea Doina Cachiță și Lorin Cachiță în Dosarul nr. 10.804/211/2016 al Tribunalului Specializat Cluj. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.844D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În plus, acesta face trimitere la Decizia Curții nr. 620 din 10 octombrie 2017, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

4. Prin Încheierea civilă nr. 1.239/A din 2 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 10.804/211/2016, **Tribunalul Specializat Cluj a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**, excepție ridicată de Floarea Doina Cachiță și Lorin Cachiță într-o cauză civilă întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 77/2016.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea susține, în esență, că Legea nr. 77/2016 instituie o discriminare în rândul debitorilor, cât timp se stabilește un plafon valoric de 250.000 euro, a cărui depășire face imposibilă prevalarea de dispozițiile Legii nr. 77/2016. Această discriminare este nejustificată, întrucât devalorizarea imobilelor îi afectează pe aceștia în mod nediferențiat.

6. **Tribunalul Specializat Cluj** arată că stabilirea plafonului maxim în lei al sumei de 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de BNR în ziua încheierii contractului de credit, încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016. Dispozițiile legale criticate punctual au următorul cuprins: „(1) *Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții: [...] b) cuantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit;*”.

11. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16, care consacră principiul egalității în drepturi a cetățenilor.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că sunt pe deplin aplicabile considerentele reținute de Curte în Decizia nr. 571 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 11 decembrie 2017. Astfel, Curtea a reținut că, indiferent de momentul la care a fost încheiat un contract de credit, sub imperiul reglementării vechiului Cod civil sau al celei din actualul Cod civil, și independent de incidența Legii nr. 77/2016 (sub aspectul îndeplinirii condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 4 din

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Floarea Doina Cachiță și Lorin Cachiță în Dosarul nr. 10.804/211/2016 al Tribunalului Specializat Cluj și constată că dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Specializat Cluj și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 18 ianuarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

